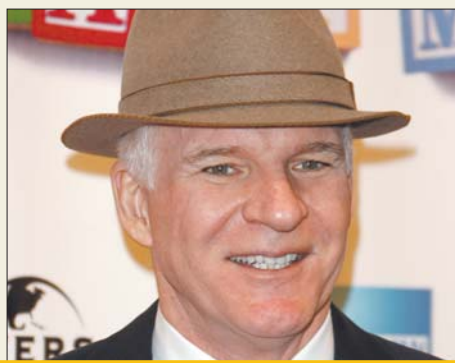

67-річний Стів Мартін уперше став татом

Американський комедійний актор, музикант і продюсер Стів Мартін у 67 років уперше став татусем. Первістка зірці «Батька нареченої» народила його 41-річна дружина Анна Стрінгфілд. Радісна подія в родині сталася ще в грудні, але новоспеченим батькам вдалося приховати її від широкого загалу. Для володаря «Еммі» та кількох «Греммі» цей шлюб став другим. Від першого союзу — з англійською актрисою Вікторією Теннант — він дітей не мав.

Рене Зеллвегер доглядає безпритульну бабцю

Американські актори Рене Зеллвегер і Зак Галіфіанакіс два роки тому «взяли шефство» над безпритульною літньою жінкою. Стареньку на ім'я Мімі Зак зустрів у пральні в Санта-Моніці. Дізнавшись про те, що бабця не має ні дому, ні рідних, зірка «Похмілля в Вегасі» вирішив їй допомогти — він зняв для неї квартиру. До нього приєдналася й колега Рене Зеллвегер, яка обставила помешкання меблями та слідує, щоб у холодильнику Мімі завжди була їжа.

Світова класика у виконанні квартету «Тенорз Бельканто» звучала на волинській сцені

День закоханих у Луцьку був відзначений культурною подією — на сцені Волинського облмуздрамтеатру звучала музика, у яку неможливо не закохатись, у виконанні квартету тенорів «Тенорз Бельканто». Колективу вже п'ять із половиною років. У його складі — професійні виконавці з вищою музичною освітою: Василь Понайда — соліст Львівської обласної філармонії, тенор, Роман Трохимук — соліст Львівського національного театру опери та балету, володар Гран-прі конкурсу ім. С. Крушельницької, тенор, Тарас Глова — студент випускного курсу Національної музичної академії ім. М. Лисенка (Львів), тенор, і Роман Антонюк — соліст Державної чоловічої капели ім. Л. Ревуцького (Київ), баритон.

Гастрольна історія «Тенорз Бельканто» розпочалась у Європі. І лише після двох років виступів, а саме після концерту для представників польського сенату, присутній на ньому прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск, спілкуючись із артистами, зауважив, що, мабуть, у себе на батьківщині вони «гіперпопулярні», якщо їх так добре приймають за кордоном. «Довелось» квартету звернути увагу і на Україну. Здається, нині вони про це не жалкують. Утім, ніде правди діти — рівень популярності класичної музики в Європі вищий, аніж у нас. Там частіше фестивалі, там класична музика доступніша — концертів, телевізійних шоу та цілих каналів, присвячених класиці, значно більше. І значно більша відвідуваність концертів, на яких виступають академічні, «класичні» музиканти.

«Тенорз Бельканто» хочеться порівнювати з кращими виконавцями світу, без перебільшення, адже вони звучать так, як звучало відоме тріо Каррерас — Домінго — Паваротті. Вони справжні професіонали, і якраз професійний підхід у поєднанні з «правильним» музичним смаком, мабуть, є формулою успіху квартету. А наша публіка явно скутила за такою музикою. Справді, коли ви востаннє чули арію Містера

Ікс із відомої оперети Імре Кальмана чи арію Альфредо з опери Верді «Травіата»? Та що там Кальман і Верді — наші національні шедеври «Ніч яка місячна», «Чорні брови, карії очі» або «Ой, ти дівчино з горіха зерня» на вірші Івана Франка рідко почувеш в ефірі, їх швидше знайдеш у глибинах Інтернету у вигляді архівних записів Дмитра Ігнатюка чи Анатолія Солов'яненка.

Саме українські пісні викликали найбухливішу реакцію залу на концерті тенорів у Луцьку. Найдовша ж овація пролунала після виконання квартетом немирного романсу «Очи чёрные».

На жаль, у Луцьку концерт квартету «Тенорз Бельканто» проходив без участі оркестру — музичний супровід звучав у запису. Привезти повний склад музикантів складно і організаційно, і економічно. Але у Львові, в Криму, в Чернігові виступи квартету проходили з оркестром,

скрізь були аншлаги. Отже, сподіваємось, наступний візит «Бельканто» у Луцьк буде також із оркестром. Можливо, це буде саме той колектив, із яким квартет нещодавно записав свій перший студійний альбом — симфонічний оркестр Чернігівської філармонії.

Відомі арії з опер, неаполітанські пісні — це по-справжньому вічна музика, перевірена століттями. Коли чуєш таке виконання та бачиш на сцені молодих, талановитих, енергійних виконавців, то стає зрозумілим, що класична музика — це творчість далеко не тільки для інтелектуалів-музикознавців. Це музика, яка проникає у будь-яке серце, і це пласт культури, який є взірцем майстерності для виконавців будь-якого музичного напрямку.

Після концерту спілкування з учасниками квартету з формату інтерв'ю перетворилось у жваву бесіду — спадало на думку, що переді

мною герої роману Дюма — мушкетери, різні за віком і життєвим досвідом, різні за темпераментом, але зведені до купи спільною справою, яких об'єднало натхнення. Квартет має творчу львівську «прописку» — саме у Львові учасники колективу збираються для спільних репетицій.

— Ми не займаємось вивченням творів спільно, працюємо кожен окремо і збираємось лише для однієї-двох спільних репетицій, — говорить «баритональний тенор» (так його «кваліфікують» колеги) Роман Антонюк.

Артисти одноставно зійшлись на думці, що фахова професійна підготовка — це теж джерело натхнення для митця, який живе музикою. Фахівець не просто відчуває музичну матерію, він ще й знає, як її вдосконалити або ж правильно виконати, щоб донести до публіки істинний задум композитора й автора слів.

— Бути тенором — складна

стежка, це постійна робота, це постійний догляд за собою: потрібно дотримуватися режиму харчування та сну, бути в гарній фізичній формі, — каже Роман Антонюк. — Та й репертуар слід добирати так, щоби вберегти голос від передчасного спрацьовування. Тренування голосу можна сміливо порівнювати зі спортивними тренуваннями — правильне навантаження потрібне щодня. Кожен твір має свою енергетику. В нас у репертуарі близько вісімдесяти творів — це твори, які ми виконуємо на концертах. Є ще чимало таких, що ми б хотіли виконати, плануємо, прислухаємось, аналізуємо — так би мовити, «ходимо колами» навкруг тієї чи іншої пісні, арії, щоб колись таки прийняти рішення включити її до репертуару і почати над нею працювати. Щороку додаємо десь із півтора десятка нових речей, щось «відкладаємо», до якогось твору знову повертаємось.

Крім арій із опер і старовинних романсів, на концерті прозвучали і «золоті хіти» 20-го століття: My Way з репертуару Френка Сінатри чи «Бессаме Мучо» — їх, як правило, публіка визнає з перших нот, і контакт із залом налаштувався миттєво. Загалом підбір репертуару, як сказав тенор Василь Понайда, відбувається за безкомпромісною схемою: виконується лише те, що до вподоби в першу чергу самим артистам. Тобто мірилом якості є власний музичний смак виконавців, але у разі з «Бельканто» це якраз гарний приклад того, що рівень музичної естетики артистів збігається зі смаками поціновувачів музики.

Артисти зізнались, що у кожного з них свої «сентименти» до Луцька. Наприклад, Василь Понайда одружений із лучанкою, а Роман Антонюк навчався у Луцькому училищі культури (нині — Інститут мистецтв Східноєвропейського національного університету).

— Познаюмо творчою спільною працею ми — друзі, та ще й куми, — кажуть артисти. — Тому наш зв'язок — надто міцний.

Дмитро УРАЄВ, Андрій РОЇК

У гурті «Іванушки» замість Олега Яковлева співатиме фіналіст «Голосу країни»

Незмінний за останні 15 років склад російського гурту «Іванушки» зазнає трансформації. Із групи йде 43-річний Олег Яковлев. Він запевняє, що хоче розпочати сольну кар'єру, проте близькі до продюсера джерела свідчать зовсім про інше. Епатажний журналіст Отар Кушанашвілі повідомив, що продюсеру «Іванушок International» Ігорю Матвієнку набридла пиятика Олега.

«Олег Яковлев не співатиме більше у складі моїх улюблених

«Іванушок» нехитрих пісеньок про уклад ліричного Всесвіту: вигнали за пияцтво», — написав Отар.

А от місце екс-учасника легендарного гурту посідає український співак, фіналіст телепроєкту «Голос країни». Нова історія» 30-річний Кирило Туриченко.

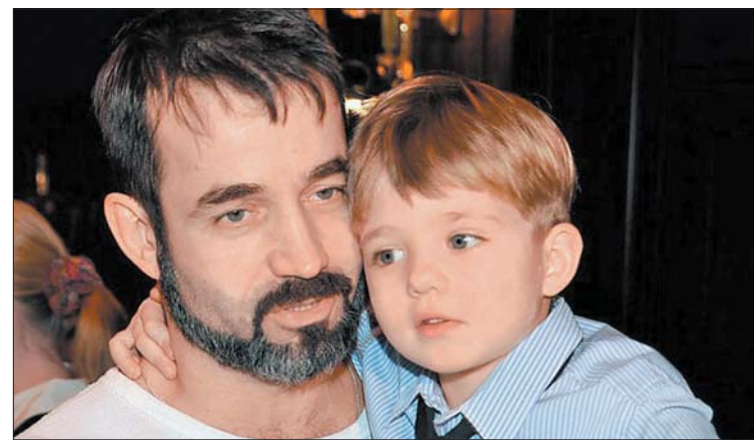
Це не вперше вітчизняні таланти потрапляють до гуртів російської естради. Кілька місяців тому до групи «Дискоотека аварія» взяли співачку, яка також брала участь у вокальному шоу на каналі «СТБ».

Інгеборга Даккунайте вийшла заміж за мільйонера

Актриса Інгеборга Даккунайте («Інтердівчинка», «Стомлені сонцем») місяць тому відзначила своє 50-річчя, а днями втретє вийшла заміж і обвінчалась у Великобританії з бізнесменом, який молодший за неї на 12 років. 38-річний обранець акторки має прибалтійське коріння та живе за кордоном (у самій актриси — потрібне громадянство: Росія, Литва та Британія). Жодних ексклюзивних зйомок у журналах із весілля не буде. Події будуть присутні на церемонії, наречена попросила підписати документ про нерозголошення інформації.

Дмитро Певцов хоче, щоб його п'ятирічний син став ченцем

Актор Дмитро Певцов, який пережив смерть свого старшого сина Данила влітку, став більше з'являтися на публіці, проте зізнається, що сильно змінився. Артист, якому цього року виповнюється 50, влаштував творчий вечір, на якому виконував свої пісні та ділився особистим.

Певцов розповів, що став менше грати в театрі, таким чином звільнивши час для музики, яка для нього завжди була віддушнюю. Також трагедія в родині змусила актора звернутися до Бога та частіше бувати в храмі. Дмитро навіть каже, що був би радий, якби

його молодший син Єлисей вибрав чернечий шлях. «Я був би радий, якби він став ченцем. Там, у церкві, найпростіше прийти до Бога. У світі жити за заповідями складно. Я пізно про це почав замислюватися, хоча хто його знає. Ось Єлисей поставимо на ноги і подивимось», — сказав він.

Свій творчий вечір Дмитро Певцов закінчив пісню «Птах», яку його старшому синові присвятив Гарик Сукачов. Під час виконання Дмитро насилу стримував сльози, дивлячись на фрагменти з першого й останнього фільму Данила.